

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.494/2018/3

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke, előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

. Farkas Attila bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Molnár Beáta ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Nagy és Lombos Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Lombos Péter ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-II. rendű felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.004/2017/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pécsi Törvényszék 11.P.20.789/2015/20. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 664.800 (hatszázhatvannégyegyzernyolcszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes mint hitelt igénylő, a II. rendű felperes mint leendő zálogkötelezett 2008. február 25-én „Kölcsönkérelem”

elnevezésű nyomtatványt írtak alá, melyben 8.360.000 Ft, vagy 52.503 CHF szabad felhasználású jelzáloghitel iránti igényt jelentettek be.

- [2] Ugyanezen a napon aláírták a „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” szóló dokumentumot (a továbbiakban kockázat feltáró nyilatkozat). Ez többek között felhívta a figyelmet arra, hogy a deviza árfolyama a napi piaci mozgások hatására változhat, esetleges kedvezőtlen árfolyam alakulás előre nem látható, ki nem számítható többlet költséget okozhat. Amennyiben a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy növekszik a finanszírozás ellenértéke, a tőkeösszeg és a kamatainak megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forintösszeg szükséges. A hitel kamatait a kiválasztott deviza iránti nemzetközi kereslet-kínálat alapján alakuló elszámoló árak határozzák meg. A kamatláb rendszeres időközönként változik, s az a mindenkori piaci viszonyokhoz igazodik. A kamatszint a finanszírozás deviza nemében többnyire különbözik a forint kamatszintjétől és teljesen más tendenciát követhet. A piac kedvezőtlen alakulása miatt felelősséget a bank nem vállal.
- [3] Az I. rendű felperes mint adós, a II. rendű felperes mint adóstárs 2008. április 2-án (a csatolt szerződésen 2007. április 2-a került feltüntetésre, de ez a mellékelte egyéb okiratok tükrében elírás) írta alá az 52.503 CHF kölcsönösszegekről szóló kölcsönszerződést. A szerződés a THM-et 7,76 %-ban, a kamatlábat 6,99 %-ban tüntette fel azzal, hogy az 6 hónapos kamatperiódusként változik. (Ez a feltétel később tisztességtelennek bizonyult.) A kölcsönszerződés szerint a kölcsönt az alperes az I. rendű felperes mint adós ott pontosan megjelölt lakossági forint bankszámlájára/devizaszámlájára utalja át. A kölcsön a szerződés szerint CHF-ben teljesítendő, a törlesztő részletek összege 316,02 CHF, amely a kamatperióduson belül az adott hónap naptári napjától függő változást leszámítva változtathatatlan. Más pénznemben történő teljesítés esetén a bank, a bank által az esedékesség napján alkalmazott, a bank Hirdetményében szereplő számlakonverziós deviza eladási árfolyamon kiszámított CHF összeget fordít az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére. A szerződés szerint, az I. rendű felperes biztosítási szerződéssel is rendelkezik, a tőke összeget a biztosító fizeti meg a számláján felhalmozott összegből, feltéve, hogy annak fedezete fennáll. A szerződés VII. pontja „svájci frank klauzula” elnevezésű részt is tartalmaz. Ebben többek között az szerepel, hogy jelentős árfolyamkockázata van a kölcsönnek, ha a kölcsön fedezete nem CHF forrás. Ezen a napon is a felperesek aláírták a korábban már ismertetett tartalmú és korábban is aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatot.
- [4] A peres felek 2008. április 2-án közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettség-vállaló nyilatkozatot írtak alá, ugyancsak aláírták a kölcsön biztosítására szolgáló jelzálogszerződést, amelyben a biztosítékul szolgáló ingatlan hitelbiztosítéki értékének 70 %-át 10.647.000 Ft-ban határozták meg.

- [5] A 2008. május 9-i alperesi értesítés szerint 2008. április 8-án 52.053 CHF az ott megjelölt forintban vezetett számlára átutalásra került.
- [6] A felperesek 2013. május 30-án gyűjtőszámlára vonatkozó hitel keretszerződést kötöttek, egyidejűleg a kölcsönszerződést módosították. Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. tv. (a továbbiakban: DH2. tv.) szerinti elszámolási kötelezettségének eleget tett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek pontosított keresetükben a felülvizsgálati eljárás tárgya körében elsődlegesen a szerződés létre nem jöttére hivatkoztak, másodlagosan állították, hogy az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás nem volt világos és egyértelmű. Kifejtették, amennyiben az árfolyamkockázat felső korlát nélkül a fogyasztót terheli, az lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződésnek minősül. A pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján a felperesek joggal gondolhatták, hogy az árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége. Amennyiben az árfolyamkockázat nincs maximálva, a hitelező a hitelbírálatot nem tudta megfelelően elvégezni, holott ez a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 77. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése szerint kötelezettsége lett volna. Hivatkoztak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 205/B. § (2) bekezdésében írtakra is. Ezt követően számítást mutattak be, amely szerint forintosításkor az alperes által kimutatott tartozás 13.355.720 Ft volt, holott az jogszerűen csak 6.648.546 Ft lenne, így a vitatott összeget 6.707.174 Ft-ban határozták meg és ily módon kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kifejtette, a szerződés érvényesen létrejött, az egyértelműen tartalmazza a kölcsön összegét, a THM-et, a kamatot, azt hogy a kölcsön hogyan, hová kerül folyósításra, a törlesztő részletek összegét, illetve azt, hogy azokat milyen módon kell megfizetni.
- [10] A másodlagos kereset kapcsán jogi álláspontja az volt, hogy a szerződés nem fogyasztói szerződés, mert a kölcsön felhasználására oly módon került sor, hogy a felperesek 2 millió Ft-ot egy ingatlan felújítására fordítottak, 3 millió Ft-ot különböző biztosítóknál részvénycsomagba fektették, míg a fennmaradó összeg sorsa ismeretlen. Ezért az rHpt. 213. § (1) bekezdésére alapított

semmisségi okokkal érdemben az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. Jogi álláspontja szerint a felperesek az árfolyam kockázatról megfelelő tartalmú tájékoztatást kaptak, az alperes a reá vonatkozó, a biztonságos hitelezéssel kapcsolatos szabályokat nem sértette meg, de ha megsértette volna, az sem eredményezné az adott szerződés érvénytelenségét. Az elsőfokú ítéletben írtak szerint a felperesek az általános szerződési feltételeket megkapták, annak megismerését aláírásukkal igazolták, ezzel ráutaló magatartással azt elfogadták.

- [11] A felperesek fellebbezése folytán eljáró ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kölcsönszerződés az rPtk. 523. § (1) bekezdése szerinti lényeges tartalmi elemeket tartalmazza, a kölcsönszerződés létrejött. Az elsőfokú bírósággal szemben ugyanakkor úgy ítélte, hogy a per tárgyát képező szerződés fogyasztói szerződés, figyelemmel a szerződés céljára (szabad felhasználású). Az árfolyamkockázatról a felperesek részletes tájékoztatást kaptak. E körben hangsúlyozta, az alperesnek nem kellett a tájékoztatásban kitérnie arra, hogy az árfolyamváltozásnak mi a lehetséges mértéke, ilyen kötelezettségnek nem is tudott volna eleget tenni (a devizaalapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. PJE határozat 3.) pont).

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetüknek megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan akár az első-, akár a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Állították, a jogerős ítélet az rPtk. 200. § (2) bekezdésében, 205. §-ában, 207. §-ában, 523. § (1) bekezdésében, az rHpt. 2. számú melléklet I.10.2. a) pontjában, 77. § (1) bekezdésében, 78. § (1) bekezdésében, a 13/D. §-ában, illetve a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 199. §-ában, továbbá a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 166. §-ában írtakba ütközik.
- [13] Kifejtették, a szerződés nem jött létre. A kölcsönt forintban folyósították, így a kölcsön összegét forintban kellett volna meghatározni a szerződésben. A felek sem a kölcsön, sem a tartozás összegében nem állapodtak meg. Az alperes nem bocsátott a felperesek rendelkezésére devizát, így az árfolyamkockázat adósra történt terhelése lehetetlen szerződési feltétel, jogszabályba ütközik, sérti a szimmetria elvét. Az alperes kötelezettsége lett volna az adós hitelképességének vizsgálata, észlelnie kellett volna, hogy az adós nem lesz képes magasabb törlesztő részlet megfizetésére. A szerződésből eredő kockázat egyik félre hárítása pedig a szimmetria elvével ellentétes. A szerződést a jogszabály

megkerülésével kötötték. Az alperes megsértette az rHpt. 77. § (1) bekezdésében, 78. § (1) bekezdésében, illetve a 13/D. §-ban írt elveket, nem kellő gondossággal végezte el a hitelbírálatot. Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás nem volt megfelelő, mivel az nem tért ki arra, hogyan alakul a HUF és a CHF egymáshoz való viszonya, nem terjedt ki a tájékoztatás a „CHF menekülő valuta” jellegére sem. A magyar gazdaságnak a svájcihoz képest fundamentális okok miatti gyengése a CHF és a HUF közötti kamatmérték-különbség, valamint a két pénznem inflációs mértéke közötti jelentős különbség abba az irányba mutatott, hogy hosszú távon a HUF a CHF-hez képest gyengülni fog. Sérelemzték továbbá, hogy a felperesek az árfolyamkockázatról csak a szerződés megkötésekor értesültek. A felülvizsgálati kérelem egy a felperesektől eltérő személy K Z kölcsönével, feltehetőleg az ő ügyében meghallgatott takarékszövetkezeti ügyintéző vallomásaival kapcsolatos okfejtést is tartalmaz. E szerint azon kölcsönszerződés célja nem fogyasztói célra nyújtott kölcsön kiváltása volt. Kérték továbbá a szerződés 1.4. pontja az ún. ténytanúsítványra vonatkozó rendelkezés tisztességtelenségének megállapítását, hivatkozva a BDT2017.3629 számú határozatban kifejtettekre.

- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [16] A Kúria maradéktalanul egyetértett a perben eljáró bíróságokkal abban, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződés létrejött, mindazon kérdések a szerződésben meghatározásra kerültek, amelyek az rPtk. 523. §-a értelmében elengedhetetlenül szükségesek. A perbeli szerződés deviza alapú kölcsönszerződésnek tekintendő mert bár CHF-ben is folyósítható, illetve törleszthető lett volna a kölcsön, a felek forintban történő folyósításban és törlesztésben állapodtak meg, a teljesítésekre ily módon került sor. A kölcsön összege egyértelműen meghatározásra került a szerződésben CHF-ben, amelyet, mivel az I. rendű felperes forint számlát jelölt meg, az I. rendű felperes forint számlájára került átutalásra a CHF konvertálásával. Ilyen tényállás mellett az rPp. 199. §-ában foglaltak megsértése nem volt megállapítható. A Kúria a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. PJE határozatban (a továbbiakban: 6/2013. PJE határozat) egyértelműen rámutatott, a deviza alapú kölcsön összege meghatározható volt CHF-ben, illetve HUF-ban is. A kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges további elemek, a kamat, a törlesztőrészletek száma, mértéke, esedékessége a szerződésben meghatározásra került. Iratellenes a felperes azon állítása, hogy a törlesztőrészlet a szerződésben nem került volna rögzítésre, az

pedig, hogy ennek a HUF ellenértéke változott, a deviza alapú konstrukcióból következett.

- [17] A kölcsön folyósítása megtörtént, annak módját, a folyósított összeget a felperesek a folyósításkor nem kifogásolták. Az I. rendű felperes a kölcsönből 5.714.614 Ft-ot a forintosításig saját előadása szerint is visszatörlesztett, ilyen tényállás mellett olyan megállapításra jutni, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre, nem lehet.
- [18] A perbeli szerződés nem irányul lehetetlen szolgáltatásra. A deviza alapú kölcsönből is pénztartozás keletkezik, a pénztartozás a lehető legfajlagosabb szolgáltatás. Önmagában az, hogy az adós helyzete a szerződéskötést követően megváltozott, akár kizárólag az árfolyam reá nézve kedvezőtlen változására tekintettel, nem jelenti azt, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányulna, figyelemmel a 6/2013. PJE határozat III.2/d. pontjában írtakra. A kölcsönszerződés a tisztességtelenség körében értékelendő szimmetria elvét sem sérti, hiszen ha a HUF a CHF-hez viszonyítva erősödött volna, és feltehetőleg a forintosításig - ha rövid időtartam alatt is, de volt ilyen - annak kedvező hatása az adósnál jelentkezett.
- [19] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben az rHpt. 77-78. §-aiban, a 13/D. §-ban írtak megsértését is állították. Az rHpt. 77-78. §-ai többek között az írták elő, hogy a pénzügyi intézmény köteles a kihelyezések és kötelezettségvállalások megalapozottságát, áttekinthetőségét a kockázatok felmérését, ellenőrzését és csökkentését lehetővé tevő belső szabályzattal rendelkezni. Előírták továbbá, hogy a pénzügyi intézménynek meg kell győződnie a szükséges fedezetek meglétéről, valós értékéről és érvényesíthetőségéről illetve, hogy mi nem fogadható el fedezetként. A szerződéskötéskor hatályos rHpt. 13/C. §-a az irányítási rendszer és kockázatkezelési követelményekről rendelkezik. Az adott ügyben a felperesek lényegében nem ezen szabályok megsértését állították, de ha állították is, azt nem bizonyították. Valójában az volt a jogi érvük, hogy az alperes a hitelbírálat során a felperesek hitelképességét nem megfelelően mérte fel. Amennyiben ez az érvelés helytálló lenne, annak - figyelemmel az rPtk. 200. § (2) bekezdésében írtakra - akkor sem lenne az a következménye, hogy a perbeli szerződés semmis. A hivatkozott rendelkezés szerint az a szerződés semmis, amely jogszabályba ütközik, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más következményt fűz. Többek között a 2/2016 Polgári elvi döntés 21. pontjában már kifejtésre került, a bírói gyakorlat szerint a más jogági szabályokat sértő szerződés a polgári jog szempontjából akkor érvénytelen, ha a más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés érvénytelenségét is okozza, továbbá ha az a törvény értelmezéséből, az összes körülményből következik. Márpedig a hitelbírálat esetleges, jelen ügyben nem bizonyított nem gondos lefolytatása a megkötött szerződés érvénytelenségét nem eredményezi.

- [20] Az árfolyamkockázatról történt tájékoztatást illetően a Kúria álláspontja a következő. Önmagában abból a körülményből, hogy az alperes az I. rendű felperesnek forintot folyósított nem következik, hogy a felpereseket az árfolyamkockázat nem terhelné. Az árfolyamkockázatot az adósoknak épp azért kell viselniük, mert a szerződés kirovó pénzneme CHF volt, ugyanakkor jövedelmük nem CHF-ben keletkezett. Az árfolyamkockázat viselése tekintetében a Kúria utal a jogerős ítélet meghozatalát követően megszületett Európai Unió Bírósága (a továbbiakban. EU Bíróság) C-51/2017. számú ügyben (a továbbiakban: Ilyés ügy) kifejtettekre. A felállított követelményrendszer szerint a pénzügyi intézménynek elegendő tájékoztatást kell nyújtani a kölcsönt felvevők számára ahhoz, hogy az utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a tagállami fizetőeszköz súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, arra, hogy az gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben az adós jövedelmét kapja leértékelődik azon devizához képest, mint amelyben a kölcsönt nyújtották. A tájékoztatásra a szerződés megkötése előtt időben kell hogy sor kerüljön. Az EU Bíróság, bár a megkereső bíróság ilyen iránymutatásra várt nem részletezte, hogy a tájékoztatásnak mire, milyen módon illetve terjedelemben kellene kiterjednie, nem írta elő pl. azt, hogy tájékoztatni kellett volna az adósokat a CHF menekülő valuta jellegéről.
- [21] Az adott tényállás mellett a felperesek iratellenesen állítják, hogy a szerződéskötéssel egyidejűleg kaptak tájékoztatást az árfolyamkockázatról. Ennek ellentmond a teljes bizonyító erejű okiratba foglalt a hitel iránti kérelem benyújtásakor általuk aláírt kockázat feltáró nyilatkozat, valamint a kihallgatott tanú vallomása is.
- [22] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, a perben eljáró bíróságok az eset összes körülményei figyelembevételével, így a becsatolt okiratok, a tanúvallomásban, a személyes meghallgatás során előadottak alapján, az rPtk. 209. § (1) bekezdésében foglaltakat helyesen értelmezve az rPp. 206. § (1) bekezdésében írtakat meg nem sértve, a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek tisztességtelenségéről szóló 2/2014. PJE határozatban, illetve a később meghozott EU bírósági ítéletekben írtaknak megfelelően, foglaltak állást akkor, amikor egyezően úgy ítélték meg, hogy a felperesek az árfolyamkockázatról megfelelő időben és tartalommal tájékoztatást kaptak, a tájékoztatás a világosság és érthetőség követelményének megfelelt, így nem tisztességtelen, hogy a konstrukció lényegéből fakadóan ők viselik az árfolyam kockázatot.
- [23] A Számv. tv. 166. §-ának megsértését a másodfokú bíróság az rPp. 247. §-ában írtakra hivatkozással nem vizsgálta, ezen eljárási szabály helytelen értelmezését a felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem állították, így figyelemmel az rPp. 275. § (2) bekezdésében írtakra, ezzel az érveléssel a Kúria érdemben nem

foglalkozhatott.

- [24] Végül a Kúria rámutat arra, hogy maradéktalanul egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az adott tényállás mellett, ahol a felperesek természetes személyek és szabad felhasználású kölcsönszerződést kötöttek, a szerződés fogyasztói szerződés, annak ebbeli minőségét a kölcsön későbbi felhasználásának célja nem befolyásolhatja. Az, hogy a felperesektől eltérő személy vállalkozói kölcsöne kiváltására kötött szerződés hitelkiváltású célú és ezt az adott perben meghallgatott tanú igazolta, jelen ügyben nem volt figyelembe vehető. Egyébként pedig, ha a perbeli szerződés nem fogyasztói szerződés lenne, az a felpereseket sokkal kedvezőtlenebb helyzetbe hozná, többek között azért, mert a szerződés tisztességtelensége nem fogyasztói szerződés esetén csak megtámadási ok.
- [25] A felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli eljárásban nincs lehetőség arra, hogy a Kúria olyan kérdéseket vizsgáljon, amely a megelőző eljárás tárgya nem volt, így nem vizsgálhatta az először a felülvizsgálati kérelemben megjelölt azon jogkérdést, hogy a perbeli szerződés 1.4. pontja tisztességtelen szerződéses rendelkezést tartalmaz-e. Ugyanakkor e körben rámutat arra, hogy a hivatkozott rendelkezést a Kúria több ügyben is nem tekintette tisztességtelennek (például EBH 2018.G.1. Gazdasági elvi határozat), tehát nem osztotta a hivatkozott BDT-ben kifejtett jogi álláspontot.
- [26] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [27] A felülvizsgálati eljárásban is pervesztes felperesek az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével állapította meg.
- [28] A személyes költségmentes felperesek által le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. december 11.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró

